

For ikke at stille Borgerne under den Samvittighedstvang, som det undertiden vil kunne være for dem, enten at udmelde sig af det Troessamfund, hvortil de fra Fødslen hører, eller afgive en Erklæring, som det efter Omstændighederne kan være vanskeligt for dem at overholde, har man fundet det rettest at udelade Kommissionsudkastet 1913 § 18, der, saaledes som det vil fremgaa af de i Kommissionens Motiver til den knyttede Bemærkninger, væsentlig vil tabe sin Betydning, naar Forældrene som i Udkastet 1918 Kap. II (Forslagets Kap. VI) bestemt stilles lige i Udøvelsen af Forældremyndigheden.

Der skønnes ikke tilstrækkelig Grund til at opretholde den særlige Ægteskabstilladelse for tjenestegørende Militære, og i Forslaget er derfor Kommissionsudkastet af 1913 § 19 udeladt.

ad § 19.

I Overensstemmelse med det sidste svenske Udkast, der indeholder en lignende Sammenarbejden af Loven af 12. November 1915 med Reglerne om Ægteskabets Retsvirkninger, som i nærværende Forslag er foretaget med Hensyn til de to Kommissionsudkast, foreslaas det her, at Ægteskab mellem Adoptant og Adoptibarn skal være forbudt, medens der efter Kommissionens Forslag til Lov om Adoption, der er offentliggjort samtidig med Udkastet til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, var foreslaaet, at et saadant Ægteskab skulde medføre Adoptionsforholdets Ophør. Den her givne Regel, der er foreslaaet indsat af Kommissionen, indeholdes allerede i den gældende svenske Lov af 14. Juni 1917.

ad § 21 Nr. 5.

Den foretagne Ændring i nærværende Bestemmelse er dels nødvendiggjort ved den ovenfor omhandlede Ændring i § 11, dels er den foranlediget ved en Frygt for, at en Affattelse af Brudefolkenes Erklæring, saaledes som denne efter Kommissionens Udkast tænktes formuleret, skulde være for lidet oplysende for Parterne og egnet til at vildlede disse. Man har derfor foretrukket i Lighed med den norske Lov af 31. Maj 1918 at forlange, at Parterne udtrykkelig skal erklære sig om de i Paragraffen omhandlede Forhold, idet man tør gaa ud fra, at det mulige Ubehag her ved hurtig maa forsvinde, naar det er en for alle gældende Regel, og idet det er en Selvfølge, at der paahviler vedkommende

offentlige Funktionærer den yderste Diskretionspligt med Hensyn til, hvad de saaledes maatte faa at vide. Et Paalæg herom forudsættes optaget i den Instruks, som meddeles disse Funktionærer. Denne Ændring er foreslaaet af Kommissionen.

ad § 22.

Det er fundet heldigere at henlægge Prøvelsen af Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse udenfor København til Politimesteren, fremfor til den oftest juridisk ukyndige Giffefoged, idet disse Spørgsmaal Afgørelse maa anses for saa vanskelig, at juridisk Indsigt dertil er ønskelig. Dette har foranlediget nogle Ændringer i denne og de følgende Paragraffer.

ad § 27 (og § 37).

Man mener, at Gebyrsatserne rettest bør helt overlades Administrationens Afgørelse, for at de lettere kan lempes efter enhver Tids praktiske Krav. Udkastet foreslaas derfor ændret i Overensstemmelse hermed.

De øvrige Ændringer i Kapitel III er en Følge af den betydelige Afvigelse fra Reglerne i Kommissionsudkastets Kapitel IV, som nedenfor bringes i Forslag, og herom henvises til de efterfølgende Bemærkninger.

ad Kapitel IV.

I Kommissionsudkastet af 1913 foreslaas det, at Ægteskab skal kunne stiftes enten ved kirkelig eller ved borgerlig Vielse, en Ordning, som man har kaldt den valgfri, fakultative i Modsætning til en Ordning, der alene tilsteder en Ægteskabsstiftelse paa borgerlig Maade, hvilket man har kaldt den obligatoriske Ordning, idet den gør borgerlig Vielse obligatorisk for alle. Det er en bekendt Sag, at der her i Landet, særlig ogsaa i Rigsdagen i tidligere Tid har hersket stor Uenighed om, hvilken Ordning der var at foretrække. Med Hensyn til denne Brydning mellem de forskellige Synsmaader kan henvises til Bemærkningerne til Kommissionsudkastet af 1913 § 29, Pag. 119—124. Kommissionens Overvejelser har ført den til at foretrække den valgfri Ordning, som ogsaa med Lovene af 12. November 1915 og 21. Maj 1918 er blevet gældende Lov i Sverige og Norge. Ministeriet mener derimod at maatte holde fast ved Folketingets gamle Standpunkt og foretrække den obligatoriske borgerlige Ægteskabsstiftelse.